

Arrest

nr. 101 263 van 19 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Kazachse nationaliteit te zijn, op 26 november 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN loco advocaat P. VANCRAEYNEST en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, L. A., luidt het asielrelaas als volgt:

"U, een Kazachs staatsburger van Tataars/Russische origine, bent afkomstig uit Almaty, Kazachstan. U verblijft in België samen met uw moeder, L. E. (O.V. 6.907.249) en uw oudere broer L. M. (O.V. 6.907.257).

In mei 2011 werd u op uw werk gepromoveerd van junior-inspecteur naar hoofdinspecteur bij de Dienst Bevolking van Almaty. U was verantwoordelijk voor het personeel dat in de loketten allerhande documenten voor de bevolking regelde, bijvoorbeeld in- en uitschrijvingen van verblijfsregistraties, uitreiken van attesten van goed gedrag en zeden of het voorbereiden van internationale paspoorten of identiteitskaarten.

Op 5 september 2011 kreeg u een telefoontje van de migratiepolitie. Een persoon vroeg u om iemand, geen inwoner van Kazachstan, te registreren. Dit was niet de normale procedure dus u vroeg om raad bij uw overste. Na het groene licht gekregen te hebben, maakte u de nodige documenten in orde voor deze persoon, die zich op de dienst Bevolking had aangemeld.

Op 15 september 2011 werd u vervolgens meegenomen op uw werk door mensen van de staatsveiligheid die u vragen stelden over schriftvervalsing en vervalsing van documenten waarvan u verdacht werd. U werd geslagen en verloor enkele malen het bewustzijn. Op 18 september 2011 werd u wakker in het ziekenhuis. Een bewaker legde u uit dat u op de verkeerde plaats was met de verkeerde origine.

U kon vervolgens uit het ziekenhuis ontsnappen door met een stoel het raam te verbrijzelen en u vluchtte naar uw vriend, T.. Daar verbleef u tot aan uw vlucht op 1 november 2011. U vernam dat de autoriteiten op 19 september 2011 naar uw thuis kwamen om u te zoeken.

Eveneens maakt u melding van discriminatie tegen de niet-Kazachse bevolkingsgroepen in Kazachstan. Zo kreeg u soms opmerkingen van uw collega's te horen op uw werk betreffende uw afkomst. U vermoedt dat uw problemen van schriftvervalsing eveneens te maken hadden met uw origine, en het feit dat u promotie maakte op uw werk.

Op 1 november 2011 verliet u, samen met uw broer en moeder, het land per vliegtuig en vloog tot Frankfurt om vervolgens naar Vilnius, Litouwen, verder te vliegen. Daar werd u opgepikt door ene W. die u per auto naar België bracht.

Op 3 november 2011 kwam u aan in België en vroeg er asiel aan.

Ongeveer een maand geleden sprak u met uw collega en hij vertelde dat personen u zochten op uw werk.

Ter staving van uw asielrelaas leggen u, uw moeder en broer volgende documenten neer: jullie identiteitskaarten, uw werkbadge, uw diploma en het diploma van uw broer, en een afdruk van de identiteitskaart van uw vriend T."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.1.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, L. A., luidt als volgt:

"U vreest dat u opgesloten zal worden in de gevangenis bij een eventuele terugkeer naar Kazachstan omdat u onterecht verdacht wordt van schriftvervalsing.

Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst blijkt u amper op de hoogte te zijn van de huidige situatie van uw problemen in uw herkomstland.

Zo kan u de huidige stand van het onderzoek in verband met uw schriftvervalsing niet uiteenzetten, u probeert geen contact op te nemen met uw thuisland. (CGVS p. 20) U weet niet of er een onderzoek gestart werd, noch of er misschien een rechtszaak gepland of gehouden is. (CGVS p. 19 en 20) Of uw collega's ondervraagd werden in verband met uw problemen, weet u niet. (CGVS p. 20) U kan niet weergeven of er nog incidenten voorgevallen zijn nadat u het land ontvluchtte, u hebt weinig contact gehad met het thuisland. (CGVS p. 22) U weet niet of de autoriteiten nog zijn langs geweest bij uw thuis, of bij uw vrienden. Misschien zijn ze daar geweest maar dat kan u niet weten. (CGVS p. 23) Of u oproepingsbrieven of dagvaardingen op uw naam gekregen heeft, weet u eveneens niet. (CGVS p. 23) Tenslotte weet u niet of u officieel gezocht wordt, u weet er het fijne niet van, maar denkt van wel. (CGVS p. 22)

Niet alleen u blijkt vaag te zijn in verband met deze essentiële elementen van uw asielrelaas, ook uw broer en moeder blijken niet of amper op de hoogte te zijn van de actuele vervolging in uw herkomstland.

Uw moeder verklaart dat zij via haar kennissen op het werk te weten kwam dat personen vragen stelden op haar werk. (CGVS moeder p. 12) Wat er concreet gebeurde, wanneer zij langskwamen of wie er precies langskwam, weet zij niet. (CGVS moeder, p. 12 en 13)

Eveneens weten zowel uw broer als uw moeder niet of uw belagers thuis langskwamen na jullie vertrek, noch of er enige oproepingsbrieven of dagvaardingen afgeleverd werden. (CGVS moeder p. 14, CGVS broer p. 10)

Het Commissariaat-generaal aanvaardt jullie vage verklaringen betreffende de evolutie van uw asielproblemen niet.

Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen bovendien op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde problemen, mag dan ook verwacht worden dat hij interesse toont in de evolutie van zijn problemen alsook probeert om zich te informeren betreffende de oorzaak van deze problemen.

U verklaart uw geringe kennis doormiddel van het feit dat u niet teveel contact met uw thuisland wou opnemen omdat u niet wilt zeggen wat er gebeurd is en waar u zich bevindt. (CGVS p.22) Desalniettemin blijkt uit uw verklaringen dat u nog steeds contact heeft met uw collega, net zoals uw moeder ook contact heeft met haar kennissen en collega's. (CGVS p. 23 en CGVS moeder p.12) Er kon dan ook verwacht worden dat jullie meer, en preciezere informatie konden weergeven betreffende de actuele situatie in uw herkomstland.

Uw vage verklaringen en lakse houding ondermijnen uw geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Eveneens blijkt u zeer weinig informatie te bezitten betreffende de verschillende incidenten waarvan u slachtoffer was.

Zo kon u, tijdens uw verblijf in Kazachstan, niet zeggen of de autoriteiten nog langskwamen bij uw moeder en broer of hen bedreigd hadden, buiten het feit dat ze langskwamen op 19 september 2011. (CGVS p. 19) U kan niet verklaren of andere collega's eveneens problemen kenden in verband met deze schriftvervalsing. (CGVS p. 19) Ook heeft u geen weet van enige problemen die uw baas ondervonden zou hebben ten gevolge van deze beschuldiging. (CGVS p. 19) U weet niet of er een officieel onderzoek ingesteld werd na uw aanhouding aangezien u toen ondergedoken leefde en daarna wegluchtte. (CGVS p. 19) U weet verder niet of er nog andere onderzoeksdaaden in het kader van de vermeende schriftvervalsing verricht werden door de autoriteiten, buiten het feit dat ze bij uw thuis langskwamen. (CGVS p. 19) Welke de stand van het onderzoek was toen u Kazachstan verliet weet u niet. U had slechts één gedachte, namelijk het land te verlaten. (CGVS p. 20)

Dergelijk vage verklaringen omtrent verschillende kernelementen van uw problemen kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden.

Immers, verwacht mag worden dat een asielzoeker de essentiële elementen van zijn asielrelaas onthoudt of, indien hij er geen persoonlijke kennis van heeft, ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich hieromtrent te informeren.

Bovendien bleken zowel uw moeder als uw broer amper informatie te bezitten betreffende de problemen die u kende in Kazachstan.

Deze vaagheid toont eveneens een gebrek aan interesse in de problemen die jullie kenden in uw herkomstland.

Zo stelt uw moeder dat u werd meegenomen op 15 september 2011 maar wat er precies gebeurde weet zij niet. (CGVS moeder p. 9) Zij kan niet weergeven wat er met u gebeurde in de daaropvolgende dagen. (CGVS moeder p. 9) Uw moeder stelt dat u kon ontsnappen maar op welke wijze weet ze niet. (CGVS moeder p. 9) Verder verklaart ze dat de autoriteiten u beschuldigen van het vervalsen van documenten maar over welke documenten het gaat weet ze niet. (CGVS moeder p. 11) Eveneens wist uw moeder niet weer te geven welk incident aan deze arrestatie voorafging. (CGVS moeder p. 11) Volgens u had deze arrestatie immers te maken met het telefoontje dat u kreeg van de migratiepolitie op 5 september 2011. (CGVS p. 13 en 19)

Uw moeder kan eveneens niet vertellen of nog andere collega's problemen kenden, en of er een officieel onderzoek werd ingesteld. (CGVS moeder p. 13)

Ook uw broer blijkt dergelijke kernelementen van uw asielrelaas niet te kunnen weergeven. Zo kan hij niet weergeven hoe u werd gearresteerd, waarnaar u werd meegenomen of hoe u ontsnapt bent. (CGVS broer p. 7) Eveneens weet hij niet te zeggen waarom u beschuldigd werd, welk incident er aan deze arrestatie vooraf ging, en of er nog andere collega's problemen kenden. (CGVS broer p. 9)

Zowel uw vaagheid als de uiterst geringe informatie die uw broer en moeder konden weergeven tasten bijgevolg uw geloofwaardigheid ernstig aan.

Verder bleken er tegenstrijdigheden en ongerijmdheden te zijn tussen uw verklaringen, de verklaringen van uw moeder en de verklaringen van uw broer, afgelegd tijdens jullie gehoor op het Commissariaat-generaal.

Vooreerst betreffende het contact van uw moeder en uw broer met T., na uw ontsnapping in september 2011.

Uw moeder verklaart dat T. tweemaal langskwam en dat zij daarenboven met hem telefonisch communiceerde tijdens uw onderduikperiode. (CGVS moeder p. 11) Uw moeder stelt dat dit niet zo vaak gebeurde, ze weet niet hoeveel keer ze telefonisch contact met T. had. (CGVS moeder p. 11)

Uw broer echter stelt dat uw moeder geen telefonisch contact had met T. tijdens uw onderduikperiode. (CGVS broer p. 8)

Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt uw broer dat hij het niet weet, misschien was hij niet aanwezig of vergist uw moeder zich. (CGVS broer p. 10)

Gezien de precare situatie waarin u zich op dat moment bevond, en de onmogelijkheid om met u persoonlijk te spreken, is het weinig aannemelijk dat uw moeder en broer verschillende verklaringen hieromtrent afleggen.

Vervolgens verklaart u tijdens uw gehoor dat onbekende personen na uw vlucht uit Kazachstan langskwamen op uw werk. (CGVS p. 23)

U heeft geen informatie over andere mogelijke incidenten na uw vertrek. (CGVS p. 22 en 23)

Uw moeder verklaart echter dat personen naar haar werk kwamen. (CGVS moeder p. 13) U werd hiervan op de hoogte gesteld. (CGVS moeder p. 13)

Niet alleen blijken zowel u als uw moeder niet op de hoogte te zijn van elkaars bezoeken op het werk, daarenboven blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat u wel degelijk op de hoogte was van de bezoeken op haar werk.

Geconfronteerd met het feit dat u dit incident niet vermeldde tijdens het gehoor stelt uw moeder dat u het misschien toch niet weet, en dat zij niet weet wie er juist langskwam. (CGVS moeder p. 14)

Uw broer M. heeft geen weet van beide incidenten op jullie werk en stelt dat het mogelijk is dat u en uw moeder iets weten dat hij niet weet. (CGVS broer p. 10)

Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw asielproblemen aangetast door de tegenstrijdige verklaringen die jullie aflegden betreffende verschillende belangrijke asielincidenten. Verwacht kon worden dat jullie omtrent deze incidenten gelijklopende verklaringen konden afleggen, omwille van het belang en de indringende aard van deze gebeurtenissen.

Dergelijke tegenstrijdige verklaringen betreffende uw asielproblemen ondermijnen bijgevolg uw geloofwaardigheid verder.

Daarenboven blijkt uw houding niet in overeenstemming te zijn met de vrees die u verklaarde gehad te hebben in uw herkomstland.

U stelt immers dat u niet wilt opgesloten worden in de Kazachse gevangenissen, die volgens u erger zijn dan de Russische, voor iets wat u niet gedaan heeft. (CGVS p. 21)

Nu, gezien deze vrees die u koestert ten opzichte van de autoriteiten, en de staatsveiligheid in het bijzonder door wie u daarenboven tijdens uw arrestatie meerdere malen bewusteloos geslagen werd, is het onaannemelijk dat u besluit het land te verlaten per vliegtuig.

U verklaart dat uw passeur uw internationaal paspoort bij zich hield gedurende de reis, behalve op het moment van controle. (CGVS p. 10) Dan kreeg u uw internationaal paspoort om het te tonen. (CGVS p. 10)

U verklaart op normale wijze in het vliegtuig gereisd te hebben, met tickets op uw naam, zonder dat u enige valse documenten gezien heeft. (CGVS p. 9 en 10)

Verder verklaart u gecontroleerd te zijn toen u het vliegtuig instapte in Almaty, en nogmaals bij uw vlucht naar Vilnius. (CGVS p. 10)

Het Commissariaat-generaal stelt zich ernstige vragen bij uw risicovolle houding.

HIERZo besluit u per vliegtuig, in het bezit van uw eigen internationale paspoort en met vliegtuigtickets op uw naam, het land te ontvluchten, ondanks de strenge controles tijdens vliegreizen, uitgevoerd door de autoriteiten. U stelt dat u wel wist dat u gezocht werd maar dat u uw passeur betaalde en hij zou de rest van de reis regelen. (CGVS p. 23) Uw risicovolle houding, gezien het lot dat u te wachten zou staan indien u gearresteerd zou worden, en de grote en reële pakkans bij het reizen per vliegtuig, is bijgevolg niet in overeenstemming met de vrees die u gekend zou hebben in Kazachstan, hetgeen uw geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Betreffende uw reisroute bleek er eveneens een tegenstrijdigheid te zijn tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw moeder. Zo stelt u dat er tussen Vilnius en België een controle plaatsvond, waarbij de chauffeur documenten liet zien. (CGVS p. 11) Waar deze controle was weet u niet, noch welke documenten er getoond werden. (CGVS p. 11) Uw broer treedt dit verhaal bij en stelt dat de chauffeur uitstapte. (CGVS broer p. 6) Wat de chauffeur precies deed, wist uw broer niet. (CGVS broer p. 6) Echter, uw moeder stelt dat er geen controle voorviel tijdens dit deel van de reis. (CGVS moeder p. 8) Geconfronteerd met de verschillende verklaringen stelt uw moeder dat zij misschien sliep en dat er misschien wel een controle was. (CGVS moeder p. 14) Daarenboven kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur voor in het geval van eventuele controles. (CGVS p. 11 en 12) Aangezien een dergelijke reis een uiterst precaire onderneming en ingrijpende gebeurtenis is en gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis en mocht tevens verwacht worden dat uw moeder zich herinnert of er al dan niet controles voorvielen of dat zij daarover, indien zij toch zou slapen, geïnformeerd werd. (CGVS p. 9). Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Betreffende uw verklaringen van discriminatie ten opzichte van de niet-Kazachse gemeenschap in uw herkomstland, zoals het feit dat u opmerkingen te horen kreeg van uw collega's op het werk, of het feit er, volgens uw broer, weinig werkmogelijkheden waren in Kazachstan moet het volgende opgemerkt te worden. (CGVS p. 25 en CGVS broer p. 11) Deze problemen kunnen omwille van hun niet-systematisch karakter en het feit dat ze geen bedreiging vormen voor uw vrijheid, leven of fysieke integriteit, niet beschouwd worden als vervolging. Daarenboven blijkt het argument van uw broer, namelijk dat er weinig werkmogelijkheden waren, niet in lijn te zijn met jullie verklaringen. Zowel u als uw broer blijken jobs te hebben, respectievelijk hoofdinspecteur bij de burgerlijke stand en distributiedirecteur van een cosmeticabedrijf. (CGVS p. 5 en CGVS broer p. 3) Uw broer stelt dat jullie loon niets voorstelde. (CGVS broer p. 11) Uit informatie waover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt bovendien dat vertegenwoordigers van minderheidsgroepen in Kazachstan een situatie van relatieve gelijkheid en non-discriminatie beschrijven op het vlak van tewerkstelling in de private sector, op vlak van toegang tot diensten (zoals gezondheidszorg) en in het algemeen maatschappelijke leven. Etnische spanningen of nationalistisch geïnspireerd geweld tegen minderheden zijn zeldzaam en sporadisch en wijzen niet op een groot risico op aanhoudend etnisch geweld in Kazachstan. In het beschikbare rapport wordt verder geen melding gemaakt van andere problemen voor etnische minderheden in het algemeen of voor Kazachen van gemengde origine in het bijzonder. Bovendien brengt u geen overtuigende elementen aan die erop wijzen dat u een uitzondering zou zijn. Er kan bijgevolg geen sprake zijn van een actuele en gegronde vrees voor vervolging omwille van uw etnie.

Daarnaast kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben. Zo kon u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van het feit dat u verdacht werd van schriefvervalsing, noch enig bewijs betreffende het mogelijks ingesteld onderzoek. Daarenboven kunnen de documenten die u wel voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw moeder en broer, het diploma van uw broer, uw schoolcertificaat en diploma bewijzen op voldoende wijze jullie identiteit en opleiding hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Uw werkbadge stelt enkel uw tewerkstelling vast, maar vormt geen (begin van) bewijs van de problemen die u verklaart gehad te

hebben in uw thuisland. De pagina met de afbeelding van de identiteitskaart van uw vriend T. vormt eveneens geen indicatie van uw problemen. U stelt dat uw vriend een handgeschreven verklaring en een foto van zijn identiteitskaart opstuurde maar dat er problemen waren met de post waardoor u enkel een kopie heeft van deze foto. (CGVS p. 7)

Bijgevolg kan erop basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."

1.2.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, L. M., luidt het asielrelaas als volgt:

"U, een Kazachs staatsburger van Tataarse/Russische origine, bent afkomstig uit Almaty, Kazachstan. U verblijft in België samen met uw moeder, L. E. (O.V. 6.907.249) en uw jongere broer L. A. (O.V. 6.907.253).

U kende problemen in uw herkomstland omwille van uw broer A.. Hij was tewerkgesteld bij de Dienst Bevolking van Almaty. Op 15 september 2011 kwam uw broer niet terug van zijn werk. Op 18 september 2011 kwam zijn vriend T. langs die u vertelde dat A. in de afgelopen dagen gearresteerd geweest was op verdenking van het vervalsen van documenten maar had kunnen ontsnappen. Sindsdien leefde hij ondergedoken bij T. De volgende dag, op 19 september 2011, kwam de staatsveiligheid bij u langs en stelde vragen over A.. U werd hierbij geslagen.

Eveneens maakt u melding van discriminatie ten opzichte van de niet-Kazachse bevolkingsgroepen in Kazachstan. Zo verklaart u dat deze bevolkingsgroepen niets kunnen bereiken in uw land, geen goed werk kunnen vinden.

Op 1 november 2011 verliet u, samen met uw moeder en broer, het land per vliegtuig en vloog tot Frankfurt om vervolgens verder naar Vilnius, Litouwen, te vliegen. Daar werd u opgepikt door ene W. die u per auto naar België bracht. Op 3 november 2011 kwam u aan in België en vroeg er asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas leggen jullie volgende documenten neer: jullie identiteitskaarten, de werkbadge en het diploma van A., uw diploma, en een afdruk van de identiteitskaart van T.

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, L. M., luidt als volgt:

"U baseert uw asielaanvraag op de problemen van uw jongere broer L. A. (O.V. 6.907.253). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming omdat het asielrelaas van uw broer niet geloofwaardig bleek. Bijgevolg kan ook, wat u betreft, niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw broer werd als volgt gemotiveerd:

"U vreest dat u opgesloten zal worden in de gevangenis bij een eventuele terugkeer naar Kazachstan omdat u onterecht verdacht wordt van schriftvervalsing. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst blijkt u amper op de hoogte te zijn van de huidige situatie van uw problemen in uw herkomstland. Zo kan u de huidige stand van het onderzoek in verband met uw schriftvervalsing niet uiteenzetten, u probeert geen contact op te nemen met uw thuisland. (CGVS p. 20) U weet niet of er een onderzoek gestart werd, noch of er misschien een rechtszaak gepland of gehouden is. (CGVS p. 19 en 20) Of uw collega's ondervraagd werden in verband met uw problemen, weet u niet. (CGVS p. 20) U kan niet weergeven of er nog incidenten voorgevallen zijn nadat u het land ontvluchtte, u hebt weinig contact gehad met het thuisland. (CGVS p. 22) U weet niet of de autoriteiten nog zijn langs geweest bij uw thuis, of bij uw vrienden. Misschien zijn ze daar geweest maar dat kan u niet weten. (CGVS p. 23) Of u oproepingsbrieven of dagvaardingen op uw naam gekregen heeft, weet u eveneens niet. (CGVS p. 23) Tenslotte weet u niet of u officieel gezocht wordt, u weet er het fijne niet van, maar denkt van wel. (CGVS p. 22)

Niet alleen u blijkt vaag te zijn in verband met deze essentiële elementen van uw asielrelaas, ook uw broer en moeder blijken niet of amper op de hoogte te zijn van de actuele vervolging in uw herkomstland. Uw moeder verklaart dat zij via haar kennissen op het werk te weten kwam dat personen vragen stelden op haar werk. (CGVS moeder p. 12) Wat er concreet gebeurde, wanneer zij langskwamen of wie er precies langskwam, weet zij niet. (CGVS moeder, p. 12 en 13) Eveneens weten zowel uw broer als uw moeder niet of uw belagers thuis langskwamen na jullie vertrek, noch of er enige oproepingsbrieven of dagvaardingen afgeleverd werden. (CGVS moeder p. 14, CGVS broer p. 10)

Het Commissariaat-generaal aanvaardt jullie vage verklaringen betreffende de evolutie van uw asielproblemen niet. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen bovendien op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw

beweerde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde problemen, mag dan ook verwacht worden dat hij interesse toont in de evolutie van zijn problemen alsook probeert om zich te informeren betreffende de oorzaak van deze problemen. U verklaart uw geringe kennis doormiddel van het feit dat u niet teveel contact met uw thuisland wou opnemen omdat u niet wilt zeggen wat er gebeurd is en waar u zich bevindt. (CGVS p.22) Desalniettemin blijkt uit uw verklaringen dat u nog steeds contact heeft met uw collega, net zoals uw moeder ook contact heeft met haar kennissen en collega's. (CGVS p. 23 en CGVS moeder p.12) Er kon dan ook verwacht worden dat jullie meer, en preciezere informatie konden weergeven betreffende de actuele situatie in uw herkomstland. Uw vage verklaringen en lakse houding ondermijnen uw geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Eveneens blijkt u zeer weinig informatie te bezitten betreffende de verschillende incidenten waarvan u slachtoffer was. Zo kon u, tijdens uw verblijf in Kazachstan, niet zeggen of de autoriteiten nog langskwamen bij uw moeder en broer of hen bedreigd hadden, buiten het feit dat ze langskwamen op 19 september 2011. (CGVS p. 19) U kan niet verklaren of andere collega's eveneens problemen kenden in verband met deze schrijftvervalsing. (CGVS p. 19) Ook heeft u geen weet van enige problemen die uw baas ondervonden zou hebben ten gevolge van deze beschuldiging. (CGVS p. 19) U weet niet of er een officieel onderzoek ingesteld werd na uw aanhouding aangezien u toen ondergedoken leefde en daarna wegvluchtte. (CGVS p. 19) U weet verder niet of er nog andere onderzoeksdaaden in het kader van de vermeende schrijftvervalsing verricht werden door de autoriteiten, buiten het feit dat ze bij uw thuis langskwamen. (CGVS p. 19) Welke de stand van het onderzoek was toen u Kazachstan verliet weet u niet. U had slechts één gedachte, namelijk het land te verlaten. (CGVS p. 20) Dergelijk vage verklaringen omtrent verschillende kernelementen van uw problemen kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden. Immers, verwacht mag worden dat een asielzoeker de essentiële elementen van zijn asielrelaas onthoudt of, indien hij er geen persoonlijke kennis van heeft, ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich hieromtrent te informeren.

Bovendien bleken zowel uw moeder als uw broer amper informatie te bezitten betreffende de problemen die u kende in Kazachstan. Deze vaagheid toont eveneens een gebrek aan interesse in de problemen die jullie kenden in uw herkomstland. Zo stelt uw moeder dat u werd meegenomen op 15 september 2011 maar wat er precies gebeurde weet zij niet. (CGVS moeder p. 9) Zij kan niet weergeven wat er met u gebeurde in de daaropvolgende dagen. (CGVS moeder p. 9) Uw moeder stelt dat u kon ontsnappen maar op welke wijze weet ze niet. (CGVS moeder p. 9) Verder verklaart ze dat de autoriteiten u beschuldigen van het vervalsen van documenten maar over welke documenten het gaat weet ze niet. (CGVS moeder p. 11) Eveneens wist uw moeder niet weer te geven welk incident aan deze arrestatie voorafging. (CGVS moeder p. 11) Volgens u had deze arrestatie immers te maken met het telefoontje dat u kreeg van de migratiepolitie op 5 september 2011. (CGVS p. 13 en 19) Uw moeder kan eveneens niet vertellen of nog andere collega's problemen kenden, en of er een officieel onderzoek werd ingesteld.

(CGVS moeder p. 13) Ook uw broer blijkt dergelijke kernelementen van uw asielrelaas niet te kunnen weergeven. Zo kan hij niet weergeven hoe u werd gearresteerd, waarnaar u werd meegenomen of hoe u ontsnapt bent. (CGVS broer p. 7) Eveneens weet hij niet te zeggen waarom u beschuldigd werd, welk incident er aan deze arrestatie vooraf ging, en of er nog andere collega's problemen kenden. (CGVS broer p. 9) Zowel uw vaagheid als de uiterst geringe informatie die uw broer en moeder konden weergeven tasten bijgevolg uw geloofwaardigheid ernstig aan.

Verder bleken er tegenstrijdigheden en ongerijmdheden te zijn tussen uw verklaringen, de verklaringen van uw moeder en de verklaringen van uw broer, afgelegd tijdens jullie gehoor op het Commissariaat-generaal. Vooreerst betreffende het contact van uw moeder en uw broer met T., na uw ontsnapping in september 2011. Uw moeder verklaart dat T. tweemaal langskwam en dat zij daarenboven met hem telefonisch communiceerde tijdens uw onderduikperiode. (CGVS moeder p. 11) Uw moeder stelt dat dit niet zo vaak gebeurde, ze weet niet hoeveel keer ze telefonisch contact met T. had. (CGVS moeder p. 11) Uw broer echter stelt dat uw moeder geen telefonisch contact had met T. tijdens uw onderduikperiode. (CGVS broer p. 8) Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt uw broer dat hij het niet weet, misschien was hij niet aanwezig of vergist uw moeder zich. (CGVS broer p. 10) Gezien de precare situatie waarin u zich op dat moment bevond, en de onmogelijkheid om met u persoonlijk te spreken, is het weinig aannemelijk dat uw moeder en broer verschillende verklaringen hieromtrent afleggen. Vervolgens verklaart u tijdens uw gehoor dat onbekende personen na uw vlucht uit Kazachstan langskwamen op uw werk. (CGVS p. 23) U heeft geen informatie over andere mogelijke incidenten na uw vertrek. (CGVS p. 22 en 23) Uw moeder verklaart echter dat personen naar haar werk kwamen. (CGVS moeder p. 13) U werd hiervan op de hoogte gesteld. (CGVS moeder p. 13) Niet alleen blijken zowel u als uw moeder niet op de hoogte te zijn van elkaars bezoeken op het werk, daarenboven blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat u wel degelijk op de hoogte was van de bezoeken op haar werk. Geconfronteerd met het feit dat u dit incident niet vermeldde tijdens het gehoor stelt uw moeder dat u het misschien toch niet weet, en dat zij niet weet wie er juist langskwam. (CGVS moeder p. 14) Uw broer M. heeft geen weet van beide incidenten op jullie werk en stelt dat het mogelijk is dat u en uw moeder iets weten dat hij niet weet. (CGVS broer p. 10)

Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw asielproblemen aangetast door de tegenstrijdige verklaringen die jullie aflegden betreffende verschillende belangrijke asielincidenten. Verwacht kon worden dat jullie omtrent deze incidenten gelijklopende verklaringen konden afleggen,

omwille van het belang en de indringende aard van deze gebeurtenissen. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen betreffende uw asielp Problemen ondermijnen bijgevolg uw geloofwaardigheid verder. Daarenboven blijkt uw houding niet in overeenstemming te zijn met de vrees die u verklaarde gehad te hebben in uw herkomstland. U stelt immers dat u niet wilt opgesloten worden in de Kazachse gevangenissen, die volgens u erger zijn dan de Russische, voor iets wat u niet gedaan heeft. (CGVS p. 21) Nu, gezien deze vrees die u koestert ten opzichte van de autoriteiten, en de staatsveiligheid in het bijzonder door wie u daarenboven tijdens uw arrestatie meerdere malen bewusteloos geslagen werd, is het onaannemelijk dat u besluit het land te verlaten per vliegtuig. U verklaart dat uw passeur uw internationaal paspoort bij zich hield gedurende de reis, behalve op het moment van controle. (CGVS p. 10) Dan kreeg u uw internationaal paspoort om het te tonen. (CGVS p. 10) U verklaart op normale wijze in het vliegtuig gereisd te hebben, met tickets op uw naam, zonder dat u enige valse documenten gezien heeft. (CGVS p. 9 en 10) Verder verklaart u gecontroleerd te zijn toen u het vliegtuig instapte in Almaty, en nogmaals bij uw vlucht naar Vilnius. (CGVS p. 10) Het Commissariaat-generaal stelt zich ernstige vragen bij uw risicovolle houding. Zo besluit u per vliegtuig, in het bezit van uw eigen internationale paspoort en met vliegtuigtickets op uw naam, het land te ontvluchten, ondanks de strenge controles tijdens vliegreizen, uitgevoerd door de autoriteiten. U stelt dat u wel wist dat u gezocht werd maar dat u uw passeur betaalde en hij zou de rest van de reis regelen. (CGVS p. 23) Uw risicovolle houding, gezien het lot dat u te wachten zou staan indien u gearresteerd zou worden, en de grote en reële pakkans bij het reizen per vliegtuig, is bijgevolg niet in overeenstemming met de vrees die u gekend zou hebben in Kazachstan, hetgeen uw geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Betreffende uw reisroute bleek er eveneens een tegenstrijdigheid te zijn tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw moeder. Zo stelt u dat er tussen Vilnius en België een controle plaatsvond, waarbij de chauffeur documenten liet zien. (CGVS p. 11) Waar deze controle was weet u niet, noch welke documenten er getoond werden. (CGVS p. 11) Uw broer treedt dit verhaal bij en stelt dat de chauffeur uitstapte. (CGVS broer p. 6) Wat de chauffeur precies deed, wist uw broer niet. (CGVS broer p. 6) Echter, uw moeder stelt dat er geen controle voorviel tijdens dit deel van de reis. (CGVS moeder p. 8) Geconfronteerd met de verschillende verklaringen stelt uw moeder dat zij misschien sliep en dat er misschien wel een controle was. (CGVS moeder p. 14) Daarenboven kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur voor in het geval van eventuele controles. (CGVS p. 11 en 12) Aangezien een dergelijke reis een uiterst precaire onderneming en ingrijpende gebeurtenis is en gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis en mocht tevens verwacht worden dat uw moeder zich herinnert of er al dan niet controles voorvielen of dat zij daarover, indien zij toch zou slapen, geïnformeerd werd. (CGVS p. 9). Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Betreffende uw verklaringen van discriminatie ten opzichte van de niet-Kazachse gemeenschap in uw herkomstland, zoals het feit dat u opmerkingen te horen kreeg van uw collega's op het werk, of het feit er, volgens uw broer, weinig werkmogelijkheden waren in Kazachstan moet het volgende opgemerkt te worden. (CGVS p. 25 en CGVS broer p. 11) Deze problemen kunnen omwille van hun niet-systematisch karakter en het feit dat ze geen bedreiging vormen voor uw vrijheid, leven of fysieke integriteit, niet beschouwd worden als vervolging. Daarenboven blijkt het argument van uw broer, namelijk dat er weinig werkmogelijkheden waren, niet in lijn te zijn met jullie verklaringen. Zowel u als uw broer blijken jobs te hebben, respectievelijk hoofdinspecteur bij de burgerlijke stand en distributiedirecteur van een cosmeticabedrijf. (CGVS p. 5 en CGVS broer p. 3) Uw broer stelt dat jullie loon niets voorstelde. (CGVS broer p. 11) Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt bovendien dat vertegenwoordigers van minderheidsgroepen in Kazachstan een situatie van relatieve gelijkheid en non-discriminatie beschrijven op het vlak van tewerkstelling in de private sector, op vlak van toegang tot diensten (zoals gezondheidszorg) en in het algemeen maatschappelijke leven. Etnische spanningen of nationalistisch geïnspireerd geweld tegen minderheden zijn zeldzaam en sporadisch en wijzen niet op een groot risico op aanhoudend etnisch geweld in Kazachstan. In het beschikbare rapport wordt verder geen melding gemaakt van andere problemen voor etnische minderheden in het algemeen of voor Kazachen van gemengde origine in het bijzonder. Bovendien brengt u geen overtuigende elementen aan die erop wijzen dat u een uitzondering zou zijn. Er kan bijgevolg geen sprake zijn van een actuele en gegronde vrees voor vervolging omwille van uw etnie.

Daarnaast kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben. Zo kon u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van het feit dat u verdacht werd van schriefvervalsing, noch enig bewijs betreffende het mogelijks ingesteld onderzoek. Daarenboven kunnen de documenten die u wel voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag niet herstellen. Uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw moeder en broer, het diploma van uw broer, uw schoolcertificaat en diploma bewijzen op voldoende wijze jullie identiteit en opleiding hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Uw werkbadge stelt enkel uw tewerkstelling vast, maar vormt geen (begin van) bewijs van de problemen die u verklaart gehad te hebben in uw thuisland. De pagina met de afbeelding van de identiteitskaart van uw vriend T. vormt eveneens geen indicatie van uw problemen. U stelt dat uw vriend een handgeschreven verklaring en

een foto van zijn identiteitskaart opstuurde maar dat er problemen waren met de post waardoor u enkel een kopie heeft van deze foto. (CGVS p. 7)

Bijgevolg kan erop basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."

1.3.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, L. E., luidt het asielrelaas als volgt:

"U, een Kazachs staatsburger van Tataarse origine, bent afkomstig uit Almaty, Kazachstan. U verblijft in België samen met uw twee zonen: uw jongste zoon L. A. (O.V. 6.907.253) en uw oudste zoon L. M. (O.V. 6.907.257).

U kende problemen in uw herkomstland omwille van uw zoon A. Hij was tewerkgesteld bij de Dienst Bevolking van Almaty. Op 15 september 2011 kwam uw zoon niet terug van zijn werk. Op 18 september 2011 kwam zijn vriend T. langs die u vertelde dat A. in de afgelopen dagen gearresteerd geweest was op verdenking van het vervalsen van documenten maar had kunnen ontsnappen. Sindsdien leefde hij ondergedoken bij T.. De volgende dag, op 19 september 2011, kwam de staatsveiligheid bij u langs en stelde vragen over uw jongste zoon. Uw oudste zoon M. werd hierbij eenmaal geslagen.

Op 1 november 2011 verliet u, samen met uw zonen, het land per vliegtuig en vloog tot Frankfurt om vervolgens verder naar Vilnius, Litouwen, te vliegen. Daar werd u opgepikt door ene W. die u per auto naar België bracht. Op 3 november 2011 kwam u aan in België en vroeg er asiel aan. Ongeveer een maand geleden sprak u met uw collega en zij vertelde u dat personen u zochten op uw werk.

Ter staving van uw asielrelaas leggen u en uw zonen volgende documenten neer: jullie identiteitskaarten, de werkbadge en het diploma van A., het diploma van M., en een afdruk van de identiteitskaart van T..

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekster, L. E., luidt als volgt:

"U baseert uw asielaanvraag op de problemen van uw jongste zoon L. A. (O.V. 6.907.253). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming omdat het asielrelaas van uw zoon niet geloofwaardig bleek. Bijgevolg kan ook, wat u betreft, niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw zoon werd als volgt gemotiveerd:

"U vreest dat u opgesloten zal worden in de gevangenis bij een eventuele terugkeer naar Kazachstan omdat u onterecht verdacht wordt van schriefvervalsing. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

Vooreerst blijkt u amper op de hoogte te zijn van de huidige situatie van uw problemen in uw herkomstland. Zo kan u de huidige stand van het onderzoek in verband met uw schriefvervalsing niet uiteenzetten, u probeert geen contact op te nemen met uw thuisland. (CGVS p. 20) U weet niet of er een onderzoek gestart werd, noch of er misschien een rechtszaak gepland of gehouden is. (CGVS p. 19 en 20) Of uw collega's ondervraagd werden in verband met uw problemen, weet u niet. (CGVS p. 20) U kan niet weergeven of er nog incidenten voorgevallen zijn nadat u het land ontvluchtte, u hebt weinig contact gehad met het thuisland. (CGVS p. 22) U weet niet of de autoriteiten nog zijn langs geweest bij uw thuis, of bij uw vrienden. Misschien zijn ze daar geweest maar dat kan u niet weten. (CGVS p. 23) Of u oproepingsbrieven of dagvaardingen op uw naam gekregen heeft, weet u eveneens niet. (CGVS p. 23) Tenslotte weet u niet of u officieel gezocht wordt, u weet er het fijne niet van, maar denkt van wel. (CGVS p. 22)

Niet alleen u blijkt vaag te zijn in verband met deze essentiële elementen van uw asielrelaas, ook uw broer en moeder blijken niet of amper op de hoogte te zijn van de actuele vervolging in uw herkomstland. Uw moeder verklaart dat zij via haar kennissen op het werk te weten kwam dat personen vragen stelden op haar werk. (CGVS moeder p. 12) Wat er concreet gebeurde, wanneer zij langskwamen of wie er precies langskwam, weet zij niet. (CGVS moeder, p. 12 en 13) Eveneens weten zowel uw broer als uw moeder niet of uw belagers thuis langskwamen na jullie vertrek, noch of er

enige oproepingsbrieven of dagvaardingen afgeleverd werden. (CGVS moeder p. 14, CGVS broer p. 10)

Het Commissariaat-generaal aanvaardt jullie vage verklaringen betreffende de evolutie van uw asielproblemen niet. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen bovendien op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde problemen, mag dan ook verwacht worden dat hij interesse toont in de evolutie van zijn problemen alsook probeert om zich te informeren betreffende de oorzaak van deze problemen. U verklaart uw geringe kennis doormiddel van het feit dat u niet teveel contact met uw thuisland wou opnemen omdat u niet wilt zeggen wat er gebeurd is en waar u zich bevindt. (CGVS p.22) Desalniettemin blijkt uit uw verklaringen dat u nog steeds contact heeft met uw collega, net zoals uw moeder ook contact heeft met haar kennissen en collega's. (CGVS p. 23 en CGVS moeder p.12) Er kon dan ook verwacht worden dat jullie meer, en preciezere informatie konden weergeven betreffende de actuele situatie in uw herkomstland. Uw vage verklaringen en lakse houding ondermijnen uw geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Eveneens blijkt u zeer weinig informatie te bezitten betreffende de verschillende incidenten waarvan u slachtoffer was. Zo kon u, tijdens uw verblijf in Kazachstan, niet zeggen of de autoriteiten nog langskwamen bij uw moeder en broer of hen bedreigd hadden, buiten het feit dat ze langskwamen op 19 september 2011. (CGVS p. 19) U kan niet verklaren of andere collega's eveneens problemen kenden in verband met deze schriefvervalsing. (CGVS p. 19) Ook heeft u geen weet van enige problemen die uw baas ondervonden zou hebben ten gevolge van deze beschuldiging. (CGVS p. 19) U weet niet of er een officieel onderzoek ingesteld werd na uw aanhouding aangezien u toen ondergedoken leefde en daarna wegluchtte. (CGVS p. 19) U weet verder niet of er nog andere onderzoeksdaaden in het kader van de vermeende schriefvervalsing verricht werden door de autoriteiten, buiten het feit dat ze bij uw thuis langskwamen. (CGVS p. 19) Welke de stand van het onderzoek was toen u Kazachstan verliet weet u niet. U had slechts één gedachte, namelijk het land te verlaten. (CGVS p. 20) Dergelijk vage verklaringen omtrent verschillende kernelementen van uw problemen kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden. Immers, verwacht mag worden dat een asielzoeker de essentiële elementen van zijn asielrelaas onthoudt of, indien hij er geen persoonlijke kennis van heeft, ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich hieromtrent te informeren.

Bovendien bleken zowel uw moeder als uw broer amper informatie te bezitten betreffende de problemen die u kende in Kazachstan. Deze vaagheid toont eveneens een gebrek aan interesse in de problemen die jullie kenden in uw herkomstland. Zo stelt uw moeder dat u werd meegenomen op 15 september 2011 maar wat er precies gebeurde weet zij niet. (CGVS moeder p. 9) Zij kan niet weergeven wat er met u gebeurde in de daaropvolgende dagen. (CGVS moeder p. 9) Uw moeder stelt dat u kon ontsnappen maar op welke wijze weet ze niet. (CGVS moeder p. 9) Verder verklaart ze dat de autoriteiten u beschuldigen van het vervalsen van documenten maar over welke documenten het gaat weet ze niet. (CGVS moeder p. 11) Eveneens wist uw moeder niet weer te geven welk incident aan deze arrestatie voorafging. (CGVS moeder p. 11) Volgens u had deze arrestatie immers te maken met het telefoontje dat u kreeg van de migratiepolitie op 5 september 2011. (CGVS p. 13 en 19) Uw moeder kan eveneens niet vertellen of nog andere collega's problemen kenden, en of er een officieel onderzoek werd ingesteld. (CGVS moeder p. 13) Ook uw broer blijkt dergelijke kernelementen van uw asielrelaas niet te kunnen weergeven. Zo kan hij niet weergeven hoe u werd gearresteerd, waarnaar u werd meegenomen of hoe u ontsnapt bent. (CGVS broer p. 7) Eveneens weet hij niet te zeggen waarom u beschuldigd werd, welk incident er aan deze arrestatie vooraf ging, en of er nog andere collega's problemen kenden. (CGVS broer p. 9) Zowel uw vaagheid als de uiterst geringe informatie die uw broer en moeder konden weergeven tasten bijgevolg uw geloofwaardigheid ernstig aan.

Verder bleken er tegenstrijdigheden en ongerijmdheden te zijn tussen uw verklaringen, de verklaringen van uw moeder en de verklaringen van uw broer, afgelegd tijdens jullie gehoor op het Commissariaat-generaal. Vooreerst betreffende het contact van uw moeder en uw broer met T., na uw ontsnapping in september 2011. Uw moeder verklaart dat T. tweemaal langskwam en dat zij daarenboven met hem telefonisch communiceerde tijdens uw onderduikperiode. (CGVS moeder p. 11) Uw moeder stelt dat dit niet zo vaak gebeurde, ze weet niet hoeveel keer ze telefonisch contact met T. had. (CGVS moeder p. 11) Uw broer echter stelt dat uw moeder geen telefonisch contact had met T. tijdens uw onderduikperiode. (CGVS broer p. 8) Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt uw broer dat hij het niet weet, misschien was hij niet aanwezig of vergist uw moeder zich. (CGVS broer p. 10) Gezien de precaire situatie waarin u zich op dat moment bevond, en de onmogelijkheid om met u persoonlijk te spreken, is het weinig aannemelijk dat uw moeder en broer verschillende verklaringen hieromtrent afleggen. Vervolgens verklaart u tijdens uw gehoor dat onbekende personen na uw vlucht uit Kazachstan langskwamen op uw werk. (CGVS p. 23) U heeft geen informatie over andere mogelijke incidenten na uw vertrek. (CGVS p. 22 en 23) Uw moeder verklaart echter dat

personen naar haar werk kwamen. (CGVS moeder p. 13) U werd hiervan op de hoogte gesteld. (CGVS moeder p. 13) Niet alleen blijken zowel u als uw moeder niet op de hoogte te zijn van elkaars bezoeken op het werk, daarenboven blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat u wel degelijk op de hoogte was van de bezoeken op haar werk. Geconfronteerd met het feit dat u dit incident niet vermeldde tijdens het gehoor stelt uw moeder dat u het misschien toch niet weet, en dat zij niet weet wie er juist langskwam. (CGVS moeder p. 14) Uw broer M. heeft geen weet van beide incidenten op jullie werk en stelt dat het mogelijk is dat u en uw moeder iets weten dat hij niet weet. (CGVS broer p. 10)

Wederom wordt de geloofwaardigheid van uw asielproblemen aangetast door de tegenstrijdige verklaringen die jullie aflegden betreffende verschillende belangrijke asielincidenten. Verwacht kon worden dat jullie omtrent deze incidenten gelijklopende verklaringen konden afleggen, omwille van het belang en de indringende aard van deze gebeurtenissen. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen betreffende uw asielproblemen ondermijnen bijgevolg uw geloofwaardigheid verder.

Daarenboven blijkt uw houding niet in overeenstemming te zijn met de vrees die u verklaarde gehad te hebben in uw herkomstland. U stelt immers dat u niet wilt opgesloten worden in de Kazachse gevangenissen, die volgens u erger zijn dan de Russische, voor iets wat u niet gedaan heeft. (CGVS p. 21) Nu, gezien deze vrees die u koestert ten opzichte van de autoriteiten, en de staatsveiligheid in het bijzonder door wie u daarenboven tijdens uw arrestatie meerdere malen bewusteloos geslagen werd, is het onaannemelijk dat u besluit het land te verlaten per vliegtuig. U verklaart dat uw passeur uw internationaal paspoort bij zich hield gedurende de reis, behalve op het moment van controle. (CGVS p. 10) Dan kreeg u uw internationaal paspoort om het te tonen. (CGVS p. 10) U verklaart op normale wijze in het vliegtuig gereisd te hebben, met tickets op uw naam, zonder dat u enige valse documenten gezien heeft. (CGVS p. 9 en 10) Verder verklaart u gecontroleerd te zijn toen u het vliegtuig instapte in Almaty, en nogmaals bij uw vlucht naar Vilnius. (CGVS p. 10) Het Commissariaat-generaal stelt zich ernstige vragen bij uw risicovolle houding. Zo besluit u per vliegtuig, in het bezit van uw eigen internationale paspoort en met vliegtuigtickets op uw naam, het land te ontvluchten, ondanks de strenge controles tijdens vliegbezoeken, uitgevoerd door de autoriteiten. U stelt dat u wel wist dat u gezocht werd maar dat u uw passeur betaalde en hij zou de rest van de reis regelen. (CGVS p. 23) Uw risicovolle houding, gezien het lot dat u te wachten zou staan indien u gearresteerd zou worden, en de grote en reële pakkans bij het reizen per vliegtuig, is bijgevolg niet in overeenstemming met de vrees die u gekend zou hebben in Kazachstan, hetgeen uw geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Betreffende uw reisroute bleek er eveneens een tegenstrijdigheid te zijn tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw moeder. Zo stelt u dat er tussen Vilnius en België een controle plaatsvond, waarbij de chauffeur documenten liet zien. (CGVS p. 11) Waar deze controle was weet u niet, noch welke documenten er getoond werden. (CGVS p. 11) Uw broer treedt dit verhaal bij en stelt dat de chauffeur uitstapte. (CGVS broer p. 6) Wat de chauffeur precies deed, wist uw broer niet. (CGVS broer p. 6) Echter, uw moeder stelt dat er geen controle voorviel tijdens dit deel van de reis. (CGVS moeder p. 8) Geconfronteerd met de verschillende verklaringen stelt uw moeder dat zij misschien sliep en dat er misschien wel een controle was. (CGVS moeder p. 14) Daarenboven kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur voor in het geval van eventuele controles. (CGVS p. 11 en 12) Aangezien een dergelijke reis een uiterst precaire onderneming en ingrijpende gebeurtenis is en gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis en mocht tevens verwacht worden dat uw moeder zich herinnert of er al dan niet controles voorvielen of dat zij daarover, indien zij toch zou slapen, geïnformeerd werd. (CGVS p. 9). Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Betreffende uw verklaringen van discriminatie ten opzichte van de niet-Kazachse gemeenschap in uw herkomstland, zoals het feit dat u opmerkingen te horen kreeg van uw collega's op het werk, of het feit er, volgens uw broer, weinig werkmogelijkheden waren in Kazachstan moet het volgende opgemerkt te worden. (CGVS p. 25 en CGVS broer p. 11) Deze problemen kunnen omwille van hun niet-systematisch karakter en het feit dat ze geen bedreiging vormen voor uw vrijheid, leven of fysieke integriteit, niet beschouwd worden als vervolging. Daarenboven blijkt het argument van uw broer, namelijk dat er weinig werkmogelijkheden waren, niet in lijn te zijn met jullie verklaringen. Zowel u als uw broer blijken jobs te hebben, respectievelijk hoofdinspecteur bij de burgerlijke stand en distributiedirecteur van een cosmeticabedrijf. (CGVS p. 5 en CGVS broer p. 3) Uw broer stelt dat jullie loon niets voorstelde. (CGVS broer p. 11) Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt bovendien dat vertegenwoordigers van minderheidsgroepen in Kazachstan een situatie van relatieve gelijkheid en non-discriminatie beschrijven op het vlak van tewerkstelling in de private sector, op vlak van toegang tot diensten (zoals gezondheidszorg) en in het algemeen maatschappelijke leven. Etnische spanningen of nationalistisch geïnspireerd geweld tegen minderheden zijn zeldzaam en sporadisch en wijzen niet op een groot risico

op aanhoudend etnisch geweld in Kazachstan. In het beschikbare rapport wordt verder geen melding gemaakt van andere problemen voor etnische minderheden in het algemeen of voor Kazachen van gemengde origine in het bijzonder. Bovendien brengt u geen overtuigende elementen aan die erop wijzen dat u een uitzondering zou zijn. Er kan bijgevolg geen sprake zijn van een actuele en gegronde vrees voor vervolging omwille van uw etnie.

Daarnaast kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben. Zo kon u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van het feit dat u verdacht werd van schriefvervalsing, noch enig bewijs betreffende het mogelijks ingesteld onderzoek. Daarenboven kunnen de documenten die u wel voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw moeder en broer, het diploma van uw broer, uw schoolcertificaat en diploma bewijzen op voldoende wijze jullie identiteit en opleiding hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Uw werkbadge stelt enkel uw tewerkstelling vast, maar vormt geen (begin van) bewijs van de problemen die u verklaart gehad te hebben in uw thuisland. De pagina met de afbeelding van de identiteitskaart van uw vriend T. vormt eveneens geen indicatie van uw problemen. U stelt dat uw vriend een handgeschreven verklaring en een foto van zijn identiteitskaart opstuurde maar dat er problemen waren met de post waardoor u enkel een kopie heeft van deze foto. (CGVS p. 7)

Bijgevolg kan erop basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekers de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 26 november 2012 een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), evenals "van de gegrondheid en de rechtsgeldigheid van de beslissing betreffende de hoedanigheid van vluchteling en het subsidiair beschermings-statuut" (zie het verzoekschrift, p. 3).

- Omtrent het gebrek aan belangstelling in hoofde van verzoekers, stellen zij vast dat de commissaris-generaal verzoeker A. L. talrijke verwijten maakt (zie p. 4):
- "met zijn land van herkomst geen contact opgenomen te hebben ;
- niet weten of een officieel onderzoek na zijn aanhouding ingesteld werd of als een proces ten opzichte van hem voorzien is;
- niet weten of zijn collega's ondervraagd werden in verhouding tot de problemen die hij ondervonden heeft;
- niet weten of er sinds zijn vlucht andere problemen ontstaan zijn;
- niet weten of een convocatie of een dagvaarding hem geadresseerd werd;
- niet weten of de overheden, tijdens zijn verblijf in Kazachstan, nog bij zijn moeder en broer gekomen zijn en hen bedreigd hebben;
- weten dat men hem van vervalsing van documenten beschuldigt, maar niet weten welke documenten het betreft;"

Verzoekers herinneren eraan dat verzoeker M. L. en verzoekster E. L. eveneens hun land van herkomst ontvlucht zijn omwille van de problemen van A. L., zodat de commissaris-generaal hen dezelfde feiten verwijt.

Zij menen dat verzoeker A. L. de redenen waarom hij niet over precieze inlichtingen over de evolutie van zijn problemen beschikte, zeer goed uitgelegd heeft.

Verzoekers onderscheiden daaromtrent twee perioden. Alvorens Kazachstan te verlaten, zou A. L. zodanig angstig zijn geweest (zie p. 4). "dat hij als enig gedacht had een middel te vinden om zijn land te ontvluchten, zonder dat hij de gelegenheid had zich betreffende "de toestand van de procedure" hem betreffende te informeren (sic)."

Wat het bestaan van een officieel onderzoek betreft, kon verzoeker A. L. tijdens het verhoor louter veronderstellen dat er waarschijnlijk een strafonderzoek werd ingesteld, maar hij er niet meer over weet, aangezien hij tussen de ontsnapping uit het ziekenhuis en zijn vlucht naar België ondergedoken was.

Met betrekking tot de periode van hun aankomst tot aan het verhoor, stellen verzoekers dat verzoeker A. L. de problemen en de vrees die hij ondervond, eveneens heeft uitgelegd.

Ze bevestigen dat verzoeker A. L. met zijn land van herkomst geen contact heeft en daar ook geen familie heeft. Ook is hij volgens hen zodanig geschrokken door wat hem overkomen was, dat hij geen contact wil opnemen met voormalige collega's uit vrees om door de overheden ontdekt te worden.

Deze vrees en bijgevolg de afwezigheid van contact met zijn land van herkomst, rechtvaardigen volgens verzoekers dat verzoeker A. L. (zie p. 5) *"onkundig is van het bestaan van een eventueel proces, van nieuwe onderzoekshandelingen ten opzichte van hem of van het voorkomen van nieuwe incidenten na zijn vlucht"*.

In het verzoekschrift wordt gesteld dat hij op aanraden van zijn raadsman, stappen heeft ondernomen om de evolutie van zijn situatie in zijn land van herkomst te achterhalen.

Betreffende de vaststelling dat verzoeker A. L. niet weet of de overheidsinstanties, behalve het bezoek van 19 september 2011, bij zijn moeder en zijn broer langs geweest zijn, wijzen verzoekers erop dat verzoeker A. L. tijdens zijn verhoor (zie p. 5) *"echter aangeduid heeft dat zijn familie problemen in verband met zijn eigen problemen ondervonden had, en dat zijn moeder en zijn broer meerdere malen bedreigd werden"*. Hieruit kan men, volgens verzoekers afleiden dat overheidsinstanties zich meerdere keren naar de woonplaats van verzoekers hebben begeven.

Het feit dat A. L. tot zijn vertrek ondergedoken was, heeft hem verhinderd zich hieromtrent nader te informeren, waardoor het verwijt van de commissaris-generaal onterecht is.

Wat betreft verzoekers onwetendheid over de documentvervalsing, merken verzoekers op dat verzoeker A. L. deze documenten wel degelijk heeft aangehaald tijdens het verhoor waardoor (zie p. 5) *"het bijgevolg alleen om een fout van de behandelende ambtenaar kan gaan"*.

"Dat, de verzoekster weliswaar sommige details in verhouding tot de situatie van de derde verzoeker niet heeft kunnen meedelen" (zie p. 5) is volgens verzoekers te wijten aan het feit dat verzoeker A. L. haar niet bang wilde maken en haar van verschillende gebeurtenissen niet op de hoogte stelde omwille van de hartproblemen waaraan zij lijdt. Het gebrek aan belangstelling van verzoekers ten opzichte van de situatie van verzoeker A. L. kan hen dan ook niet verweten worden.

Volgens verzoekers dient in ieder geval vastgesteld te worden (zie p. 5-6) *"dat op grond van het relaas van de verzoekers, de, zelfs daad-werkelijke vervolgingen vanwege de overheden slechts een voorwendsel zijn om hem ertoe te verplichten zijn werk te verlaten, en het bestuur in hetwelk hij werkte "etnisch zuiver" te maken"*.

Aangezien de overheid in dit kader haar doel zou hebben bereikt, is het volgens verzoekers duidelijk dat het voor de overheid niet langer nodig is om verzoeker te vervolgen.

Verzoekers vinden dat deze vorm van dwang niet aanvaard kan worden en wel degelijk een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag uitmaakt.

Aangaande de eerst vastgestelde tegenstrijdigheid, met name over de contacten die verzoekster E. L. met T. zou hebben gehad, herhalen verzoekers de verklaring van verzoekster E. L. dat T. twee keer is langsgesproken en zij ook telefonisch met hem in contact stond zonder dat zij kan preciseren hoeveel keer, alsook de verklaringen van verzoeker M. L. waarin deze stelt dat verzoekster E. L. nooit telefonisch in contact is geweest met T.

Ze wijzen er vervolgens op dat verzoeker M. L. (zie p. 6) *"tijdens zijn verhoor in feite erkend heeft dat hij van deze contacten niet geïnformeerd is geweest, om reden dat hij er niet getuige van is geweest en dat deze telefonische onderhouds tijdens zijn afwezigheid waarschijnlijk plaatsgevonden hadden"*.

Wat betreft de vaststelling dat verzoeker M. L. niet op de hoogte is van de bezoeken van zijn belagers aan verzoeker A. L. en verzoekster E. L., stellen verzoekers dat het niet noodzakelijk is voor personen die zich in een moeilijke situatie bevinden (zie p. 7) *"volslagen te communiceren"*.

Ze herhalen de uitleg van verzoeker A. L. waarin deze stelt dat *"(zie p. 7) hij ten opzichte van zijn ondergrondse- situatie niet had kunnen communiceren en slechts gedeeltelijke informatie had kunnen bekomen"*.

Betreffende hun reisweg en het hierbij genomen risico, wat volgens de commissaris-generaal tegenstrijdig is met hun verklaarde vrees, stellen verzoekers dat verzoeker A. L. wel degelijk heeft gereisd met documenten op een andere naam.

Wanneer hij verklaarde dat hij een ticket op zijn naam gebruikte, zou verzoeker hebben verwezen naar dezelfde naam die op het paspoort stond zodat hij nooit beweerde met een eigen echt paspoort gereisd te hebben.

Waar de commissaris-generaal tevens vaststelde dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen afleggen over het bestaan van controles, herhalen ze dat verzoeker A. L. vermeld heeft dat er tussen Vilnius en België een controle plaatsvond en dat zijn broer dit tevens bevestigd heeft. Verzoekers laten gelden dat verzoekster E. L. nooit gezegd heeft dat er geen controle heeft plaatsgevonden, maar dat zij dit niet wist en misschien aan het slapen was. Verzoekers wijzen erop (zie p. 8) *"dat de weg inderdaad lang is en dat iedereen tijdens de reis op een gegeven ogenblik ingedut is"*.

Aangaande de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekers onwetend zijn over het traject en de organisatie van de reis, erkennen verzoekers dat verzoeker A. L. niet wist langs welke landen ze gereisd waren, maar laten gelden dat dit te wijten is aan het feit dat het de eerste keer was dat ze deze weg volgden en verzoeker A. L. vanwege de vermoeidheid en de stress niet aandachtig was.

Volgens verzoekers heeft verzoeker A. L. in strijd met de motivering van de bestreden beslissing, verklaart dat de reis wel georganiseerd was. Ze verklaren dat T. zich had belast met het vinden van een mensensmokkelaar; dat hij en verzoeker A. L. zich op 1 november 2011 met de wagen naar de luchthaven van Almaty hebben begeven; dat ze daar de andere verzoekers terugvonden die er per voertuig met de mensensmokkelaar V. waren geraakt; dat ze met de mensensmokkelaar een vlucht naar Frankfurt hebben genomen en verzoeker A. L. met een internationaal paspoort met valse identiteit reisde; dat ze in Frankfurt een vlucht met bestemming Vilnius hebben genomen; (zie p. 8) *“dat de verzoekers tijdens de verschillende controles zelf hun document vertoond hebben”*; dat de chauffeur W. hen in Vilnius opwachtte; *“dat een controle tijdens de reis tussen Vilnius en België plaatsgevonden heeft, tijdens dewelke de chauffeur sommige documenten vertoond heeft”*; dat deze reis door V. met hulp van T. werd georganiseerd tegen betaling van 9000 euro.

Verzoekers besluiten dat ze de organisatie van hun reis wel hebben kunnen uitleggen en dat (zie p. 9) *“hieruit blijkt dat de door de tegenpartij genoteerde tegenstrijdigheden, globaal of afzonderlijk genomen, niet voldoende zijn om de vrezen die verzoekers ten opzichte van Kazachstan regelmatig ervaren aan de orde te stellen”*.

Verzoekers wijzen er in hun verzoekschrift vervolgens op dat ze van Kazakse nationaliteit en van Tataarse/Russische origine zijn.

Ze laten gelden dat ze omwille van hun etnie aan sommige discriminaties blootgesteld zijn, (zie p. 9) *“namelijk wat het werk betreft, maar eveneens in de winkels,, in dewelke de verzoekers verklaard hebben dat zij soms beledigingen moesten ondergaan wanneer zij bijvoorbeeld varkensvlees bestelden”*.

Waar de commissaris-generaal in zijn beslissingen van oordeel is dat de discriminaties niet systematisch zijn, zodat ze de vrijheid, het leven en de fysische integriteit van de verzoekers niet bedreigen zodat ze niet als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag kunnen worden beschouwd, vinden verzoekers dat de commissaris-generaal een voorwaarde betreffende het systematisch karakter van de vervolging toevoegt aan de omschrijving van het Vluchtelingenverdrag alsook de draagwijdte van de door verzoeker ondergane vervolging beperkt.

Verzoekers houden vol dat de beschuldiging van schriftvervalsing en de aanhouding en detentie louter omwille van de etnische origine, als een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag moeten worden beschouwd.

Volgens hen worden de vervolgingen die de etnische minderheden in Kazachstan op alle gebieden ondergaan, teruggevonden in de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert.

Ook kunnen volgens verzoekers de minderheden in hun land van herkomst in werkelijkheid slechts aanspraak maken op banen die hen enkel toestaan te overleven.

De professionele toestand van verzoeker A. L. die van Russische/Tataarse afkomst is, heeft volgens verzoekers bij meer dan één persoon kwaad bloed gezet; verzoekers wijzen erop dat verzoeker A. L. immers een promotie had gekregen bij de Dienst bevolking van Almaty en dat de valse beschuldigingen dan ook duidelijk tegen hem werden ingebracht om zijn plaats in te nemen en hem uit te schakelen.

Verzoekers wijzen er opnieuw op dat de bewaker in het ziekenhuis aan verzoeker A. L. had uitgelegd dat hij zich op de verkeerde plaats met de verkeerde herkomst bevond, (zie p. 10) *“hetgeen met andere woorden betekend dat hij een makkelijke prooi was, aan dewelke men de schuld in de schoenen kon schuiven, aangezien de derde verzoeker geen enkele kennis had die met enige macht bekleed was en van etnische Russische afkomst was”*.

Verzoekers besluiten dat overwogen dient te worden (zie p. 10) *“dat de derde verzoeker en zijn familie wel degelijk vervolgingen in de zin van het Verdrag van Geneve ondergaan hebben, en dat hen een bescherming toegestaan moet worden”* (zie het verzoekschrift p. 10).

Ze vragen aan de Raad om hen als vluchtelingen te erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen; ten subsidiaire titel vragen ze de Raad de bestreden beslissingen nietig te verklaren en het dossier terug te zenden naar de commissaris-generaal voor bijkomend onderzoek.

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoeker M.L. en verzoekster E.L., zich in het verzoekschrift louter baseren op het asielaanvraag van verzoeker, A.L., de Raad enkel ingaat op het aanvraag van deze laatste.

2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

2.4. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motivering van de bestreden beslissingen betwisten en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, i.e. de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden (RvV, nr. 21.752 van 22 januari 2009).

2.5. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.7. De commissaris-generaal stelt in zijn beslissing in de eerste plaats vast dat verzoeker A.L. amper op de hoogte is van de situatie van zijn problemen in zijn land van herkomst: *“Zo kan u de huidige stand van het onderzoek in verband met uw schriftvervalsing niet uiteenzetten, u probeert geen contact op te nemen met uw thuisland. (CGVS p. 20) U weet niet of er een onderzoek gestart werd, noch of er misschien een rechtszaak gepland of gehouden is. (CGVS p. 19 en 20) Of uw collega's ondervraagd werden in verband met uw problemen, weet u niet. (CGVS p. 20) U kan niet weergeven of er nog incidenten voorgevallen zijn nadat u het land ontvluchtte, u hebt weinig contact gehad met het thuisland. (CGVS p. 22) U weet niet of de autoriteiten nog zijn langs geweest bij uw thuis, of bij uw vrienden. Misschien zijn ze daar geweest maar dat kan u niet weten. (CGVS p. 23) Of u oproepingsbrieven of dagvaardingen op uw naam gekregen heeft, weet u eveneens niet. (CGVS p. 23) Tenslotte weet u niet of u officieel gezocht wordt, u weet er het fijne niet van, maar denkt van wel. (CGVS p. 22)*

Niet alleen u blijkt vaag te zijn in verband met deze essentiële elementen van uw asielrelaas, ook uw broer en moeder blijken niet of amper op de hoogte te zijn van de actuele vervolging in uw herkomstland. Uw moeder verklaart dat zij via haar kennissen op het werk te weten kwam dat personen vragen stelden op haar werk. (CGVS moeder p. 12) Wat er concreet gebeurde, wanneer zij langskwamen of wie er precies langskwam, weet zij niet. (CGVS moeder, p. 12 en 13) Eveneens weten zowel uw broer als uw moeder niet of uw belagers thuis langskwamen na jullie vertrek, noch of er

enige oproepingsbrieven of dagvaardingen afgeleverd werden. (CGVS moeder p. 14, CGVS broer p. 10)

Het Commissariaat-generaal aanvaardt jullie vage verklaringen betreffende de evolutie van uw asielproblemen niet. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen bovendien op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. Van iemand die zijn land moet ontvluchten omwille van bepaalde problemen, mag dan ook verwacht worden dat hij interesse toont in de evolutie van zijn problemen alsook probeert om zich te informeren betreffende de oorzaak van deze problemen. U verklaart uw geringe kennis doormiddel van het feit dat u niet teveel contact met uw thuisland wou opnemen omdat u niet wilt zeggen wat er gebeurd is en waar u zich bevindt. (CGVS p.22) Desalniettemin blijkt uit uw verklaringen dat u nog steeds contact heeft met uw collega, net zoals uw moeder ook contact heeft met haar kennissen en collega's. (CGVS p. 23 en CGVS moeder p.12) Er kon dan ook verwacht worden dat jullie meer, en preciezere informatie konden weergeven betreffende de actuele situatie in uw herkomstland. Uw vage verklaringen en lakse houding ondermijnen uw geloofwaardigheid op ernstige wijze.

Wat betreft de periode van vóór hun vlucht uit Kazachstan, benadrukken verzoekers de vrees in hoofde van A. L. waardoor hij enkel dacht aan een middel om zijn land te ontvluchten en niet de gelegenheid had zich betreffende "de toestand van de procedure" te informeren.

Aangaande het bestaan van een officieel onderzoek laten ze gelden dat verzoeker A. L. tijdens zijn verhoor enkel heeft kunnen veronderstellen dat er waarschijnlijk een strafonderzoek werd ingesteld, maar dat hij er niet meer over wist, aangezien hij tussen de ontsnapping uit het ziekenhuis en zijn vlucht naar België, ondergedoken leefde.

Met betrekking tot de periode van na hun aankomst in België tot aan het verhoor, stellen verzoekers dat verzoeker A. L. met zijn land van herkomst geen contact heeft, dat hij daar ook geen enkele familie heeft en zodanig geschrokken was door wat hem overkomen was, dat hij met zijn voormalige collega's geen contact heeft opgenomen uit schrik om door de overheden ontdekt te worden.

De Raad wijst erop dat van een asielzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. De nalatige handelingen van verzoeker wijzen op een gebrek aan interesse in zijn hoofde en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van zijn vrees voor vervolging (RvV, nr. 34.370 van 19 november 2009; RvV, nr. 1791 van 18 september 2007).

De Raad benadrukt overigens dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen en actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten (RvV; nr. 27.482 van 19 mei 2009).

De uitleg van verzoekers dat verzoeker A. L. schrik had om zich te informeren en dat hij niets weet over een eventuele strafprocedure omdat hij ondergedoken leefde, wordt niet aanvaard.

De Raad stelt vast dat verzoekers zich beperken tot het herhalen van eerder tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen. Het louter herhalen van dezelfde verklaringen is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278); het komt aan verzoekers toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij in gebreke blijven.

Wat betreft de uitleg dat de onwetendheid van verzoeker A.L. mede kan worden verklaard door een gebrek aan contact met zijn land van herkomst en door schrik om met voormalige collega's contact op te nemen, merkt de Raad bovendien op dat deze tegenstrijdig is met de eerder afgelegde verklaringen. Uit de verklaringen van verzoeker A. L. blijkt immers dat hij nog steeds contact heeft met zijn collega's, net zoals zijn moeder ook contact heeft met haar kennissen en collega's (zie het verhoor verzoeker A. L. van 25 september 2012, p. 23; alsook het verhoor verzoekster E. L. van 25 september 2012, p. 12).

De Raad stelt bovendien vast dat verzoekers enkel de onwetendheid in hoofde van verzoeker A. L. trachten te verklaren zonder een poging te ondernemen om de onwetendheid in hoofde van verzoeker M. L. en verzoekster E. L. met betrekking tot de actuele vervolging te verklaren.

Deze vaststellingen keren zich tegen de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

De commissaris-generaal stelt in zijn beslissingen vervolgens vast dat verzoekers weinig informatie konden geven betreffende de incidenten waarvan verzoeker A. L. het slachtoffer was: *"Zo kon u, tijdens uw verblijf in Kazachstan, niet zeggen of de autoriteiten nog langskwamen bij uw moeder en broer of hen bedreigd hadden, buiten het feit dat ze langskwamen op 19 september 2011. (CGVS p. 19) U kan niet verklaren of andere collega's eveneens problemen kenden in verband met deze schriftvervalsing. (CGVS p. 19) Ook heeft u geen weet van enige problemen die uw baas ondervonden zou hebben ten gevolge van deze beschuldiging. (CGVS p. 19) U weet niet of er een officieel onderzoek ingesteld werd*

na uw aanhouding aangezien u toen ondergedoken leefde en daarna wegvluchtte. (CGVS p. 19) U weet verder niet of er nog andere onderzoeksdaaden in het kader van de vermeende schriftvervalsing verricht werden door de autoriteiten, buiten het feit dat ze bij uw thuis langskwamen. (CGVS p. 19) Welke de stand van het onderzoek was toen u Kazachstan verliet weet u niet. U had slechts één gedachte, namelijk het land te verlaten. (CGVS p. 20) Dergelijk vage verklaringen omtrent verschillende kernelementen van uw problemen kan het Commissariaat-generaal onmogelijk aanvaarden. Immers, verwacht mag worden dat een asielzoeker de essentiële elementen van zijn asielrelaas onthoudt of, indien hij er geen persoonlijke kennis van heeft, ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich hieromtrent te informeren.

Bovendien bleken zowel uw moeder als uw broer amper informatie te bezitten betreffende de problemen die u kende in Kazachstan. Deze vaagheid toont eveneens een gebrek aan interesse in de problemen die jullie kenden in uw herkomstland. Zo stelt uw moeder dat u werd meegenomen op 15 september 2011 maar wat er precies gebeurde weet zij niet. (CGVS moeder p. 9) Zij kan niet weergeven wat er met u gebeurde in de daaropvolgende dagen. (CGVS moeder p. 9) Uw moeder stelt dat u kon ontsnappen maar op welke wijze weet ze niet. (CGVS moeder p. 9) Verder verklaart ze dat de autoriteiten u beschuldigen van het vervalsen van documenten maar over welke documenten het gaat weet ze niet. (CGVS moeder p. 11) Eveneens wist uw moeder niet weer te geven welk incident aan deze arrestatie voorafging. (CGVS moeder p. 11) Volgens u had deze arrestatie immers te maken met het telefoontje dat u kreeg van de migratiepolitie op 5 september 2011. (CGVS p. 13 en 19) Uw moeder kan eveneens niet vertellen of nog andere collega's problemen kenden, en of er een officieel onderzoek werd ingesteld. (CGVS moeder p. 13) Ook uw broer blijkt dergelijke kernelementen van uw asielrelaas niet te kunnen weergeven. Zo kan hij niet weergeven hoe u werd gearresteerd, waarnaar u werd meegenomen of hoe u ontsnapt bent. (CGVS broer p. 7) Eveneens weet hij niet te zeggen waarom u beschuldigd werd, welk incident er aan deze arrestatie vooraf ging, en of er nog andere collega's problemen kenden. (CGVS broer p. 9) Zowel uw vaagheid als de uiterst geringe informatie die uw broer en moeder konden weergeven tasten bijgevolg uw geloofwaardigheid ernstig aan."

Betreffende de vaststelling dat verzoeker A. L. niet weet of de overheidsinstanties, behalve het bezoek van 19 september 2011, bij andere verzoekers langs geweest zijn, wijzen verzoekers erop dat verzoeker A. L. tijdens zijn verhoor "echter aangeduid heeft dat zijn familie problemen in verband met zijn eigen problemen ondervonden had, en dat zijn moeder en zijn broer meerdere malen bedreigd werden" (zie het verzoekschrift, p. 5). Hieruit zou men, aldus verzoekers, kunnen afleiden dat de overheidsinstanties zich meerdere keren naar de woonplaats van verzoekers hebben begeven.

Verzoekers laten opnieuw gelden dat verzoeker A. L. tot zijn vertrek, ondergedoken leefde waardoor hij niet in staat was nadere inlichtingen te bemachtigen.

Wat betreft de onwetendheid over de schriftvervalsing, merken verzoekers op dat verzoeker A. L. deze documenten wel degelijk heeft vermeld tijdens het verhoor waardoor "het bijgevolg alleen om een fout van de behandelende ambtenaar kan gaan".

"Dat, de verzoekster weliswaar sommige details in verhouding tot de situatie van de derde verzoeker niet heeft kunnen meedelen" is volgens verzoekers te wijten aan het feit dat verzoeker A. L. haar niet wilden doen schrikken en haar van verschillende gebeurtenissen niet op de hoogte stelde omwille van de hartproblemen waaraan zij lijdt zodat het gebrek aan belangstelling in hoofde van verzoekster E.L. haar dan ook niet verweten kan worden.

De Raad wijst er vooreerst op dat de verklaringen van verzoeker A. L. dat zijn moeder en broer verschillende keren bedreigd werden, niet kan worden aanvaard als verklaring voor zijn onwetendheid over eventuele bezoeken -behalve het bezoek op 19 september 2011- van de autoriteiten aan zijn moeder of aan zijn broer. Hieruit kan immers niet worden afgeleid dat zijn moeder en zijn broer meerdere malen in hun woonplaats bedreigd werden. Daar deze bedreigingen rechtstreeks volgen uit de problemen die verzoeker A. L. zelf zou hebben ondervonden, mag van verzoekers worden verwacht dat ze A. L. hiervan op de hoogte zouden stellen.

Waar verzoekers er terug op wijzen dat verzoeker A. L. ondergedoken leefde, waardoor hij niet in staat was inlichtingen in te winnen, is de Raad van oordeel dat ze zich beperken tot het herhalen van eerder tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen wat echter niet van aard om is de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (zie hoger).

Bovendien wordt opgemerkt dat verzoekers sinds november 2011 herenigd werden op de luchthaven. Nergens uit hun verklaringen blijkt dat verzoeker M. L. en verzoekster E. L. eveneens een verborgen bestaan kenden. Derhalve mag van hen worden verwacht dat ze minstens informatie kunnen verschaffen over een eventuele officiële vervolging of eventueel gestelde onderzoeksdaaden.

Dat verzoeker bepaalde documenten aangaande de schriftvervalsing heeft gezien, zoals hij inderdaad op het Commissariaat-generaal verklaarde (zie het verhoorverslag, p. 19), doet geen afbreuk aan de

vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte is van enige onderzoeksdaden of van de huidige stand van het onderzoek.

In zoverre verzoeker met de documenten die hij heeft gezien, wenst te verwijzen naar de documenten waarvan hij werd beschuldigd van ze te hebben vervalst, merkt de Raad bovendien op dat verzoeker A. L. nergens in de bestreden beslissingen ten laste wordt gelegd onwetend te zijn over de deze documenten. Opgemerkt wordt dat het wel merkwaardig is dat zijn moeder, verzoekster E. L., niet weet op basis van welk document de overheid haar zoon valselijk beschuldigt (zie het verhoorverslag verzoekster E. L., p. 11).

De vaststellingen aangaande het gebrek aan kennis van verzoekers over het bestaan van een officieel onderzoek en over de stand van het onderzoek vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent. De Raad ziet derhalve niet in welke concrete fout de behandelende ambtenaar hierbij zou hebben begaan.

Waar verzoekers de hartproblemen van verzoekster E. L. aanhalen als verklaring voor het feit dat verzoeker A. L. haar niet op de hoogte heeft gebracht van de verschillende incidenten, merkt de Raad vooreerst op dat geen enkel medisch attest tot staving wordt bijgebracht.

Daarnaast dient vastgesteld te worden dat ook verzoeker M. L. niet weet hoe zijn broer werd gearresteerd, naar waar hij werd meegenomen, hoe hij ontsnapt is, waarom hij beschuldigd werd, welk incident er aan de arrestatie voorafging en of er nog andere collega's problemen kende.

Verzoekers slagen er derhalve niet in voor voornoemde onwetendheden die zeker geen details in het asielrelaas betreffen, te verklaren; deze blijven dan ook staande.

Ook werden in de bestreden beslissingen enkele tegenstrijdigheden en ongerijmdheden vastgesteld tussen verzoekers verklaringen: *“Vooreerst betreffende het contact van uw moeder en uw broer met T., na uw ontsnapping in september 2011. Uw moeder verklaart dat T. tweemaal langskwam en dat zij daarenboven met hem telefonisch communiceerde tijdens uw onderduikperiode. (CGVS moeder p. 11) Uw moeder stelt dat dit niet zo vaak gebeurde, ze weet niet hoeveel keer ze telefonisch contact met T. had. (CGVS moeder p. 11) Uw broer echter stelt dat uw moeder geen telefonisch contact had met T. tijdens uw onderduikperiode. (CGVS broer p. 8) Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt uw broer dat hij het niet weet, misschien was hij niet aanwezig of vergist uw moeder zich. (CGVS broer p. 10) Gezien de precaire situatie waarin u zich op dat moment bevond, en de onmogelijkheid om met u persoonlijk te spreken, is het weinig aannemelijk dat uw moeder en broer verschillende verklaringen hieromtrent afleggen. Vervolgens verklaart u tijdens uw gehoor dat onbekende personen na uw vlucht uit Kazachstan langskwamen op uw werk. (CGVS p. 23) U heeft geen informatie over andere mogelijke incidenten na uw vertrek. (CGVS p. 22 en 23) Uw moeder verklaart echter dat personen naar haar werk kwamen. (CGVS moeder p. 13) U werd hiervan op de hoogte gesteld. (CGVS moeder p. 13) Niet alleen blijken zowel u als uw moeder niet op de hoogte te zijn van elkaars bezoeken op het werk, daarenboven blijkt uit de verklaringen van uw moeder dat u wel degelijk op de hoogte was van de bezoeken op haar werk. Geconfronteerd met het feit dat u dit incident niet vermeldde tijdens het gehoor stelt uw moeder dat u het misschien toch niet weet, en dat zij niet weet wie er juist langskwam. (CGVS moeder p. 14) Uw broer M. heeft geen weet van beide incidenten op jullie werk en stelt dat het mogelijk is dat u en uw moeder iets weten dat hij niet weet. (CGVS broer p. 10)”*

Aangaande de contacten die verzoekster E. L. met T. zou hebben gehad, wijzen verzoekers erop dat verzoeker M. L. *“tijdens zijn verhoor in feite erkend heeft dat hij van deze contacten niet geïnformeerd is geweest, om reden dat hij er niet getuige van is geweest en dat deze telefonische onderhouden tijdens zijn afwezigheid waarschijnlijk plaatsgevonden hadden”*.

Wat betreft de vaststelling dat verzoeker M. L. niet op de hoogte is van de bezoeken van de belagers aan verzoeker A. L. en verzoekster E. L., stellen verzoekers dat het niet noodzakelijk is voor personen die zich in een moeilijke situatie bevinden *“volslagen te communiceren”*. Ze herhalen tevens de uitleg van verzoeker A. L. waarin deze stelt dat *“hij ten opzichte van zijn (ondergrondse) situatie niet had kunnen communiceren en slechts gedeeltelijke informaties had kunnen bekomen”*.

De verklaring dat verzoeker M. L. geen getuige was van het contact tussen zijn moeder en T. kan niet worden weerhouden als verklaring voor diens onwetendheid.

Gelet op de ernst van de situatie is het niet aannemelijk dat zijn moeder hem hiervan niet op de hoogte zou hebben gebracht. Bovendien bevinden verzoekers zich reeds van begin november 2011 in België zodat hun uitleg dat ze in een moeilijke situatie *“niet volslagen kunnen communiceren”*, geen steek houdt.

Waar verzoekers opnieuw stellen dat A. L. ondergedoken leefde waardoor hij niet had kunnen communiceren en slechts gedeeltelijk informatie had bekomen, stelt de Raad vast dat ze zich opnieuw

beperken tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen, wat geen dienstig verweer is (zie hoger).

De opgeworpen tegenstrijdigheden en incoherenties betreffen essentiële elementen; van verzoekers kan wel degelijk verwacht worden dat ze elkaar op afdoende wijze informeren hieromtrent en aldus coherente verklaringen afleggen. Immers verzoeker M. L. en verzoekster E. L. baseren zich op dezelfde asielmotieven als verzoeker A. L. en hebben omwille van dezelfde redenen hun land verlaten; redelijkerwijs mag worden aangenomen dat ze dan ook minstens overeenkomstige en coherente verklaringen afleggen.

Betreffende de reisweg merkt de commissaris-generaal op dat de houding van verzoeker A. L. niet in overeenstemming is met de door hem voorgehouden vrees:

“U stelt immers dat u niet wilt opgesloten worden in de Kazachse gevangenissen, die volgens u erger zijn dan de Russische, voor iets wat u niet gedaan heeft. (CGVS p. 21) Nu, gezien deze vrees die u koestert ten opzichte van de autoriteiten, en de staatsveiligheid in het bijzonder door wie u daarenboven tijdens uw arrestatie meerdere malen bewusteloos geslagen werd, is het onaannemelijk dat u besluit het land te verlaten per vliegtuig. U verklaart dat uw passeur uw internationaal paspoort bij zich hield gedurende de reis, behalve op het moment van controle. (CGVS p. 10) Dan kreeg u uw internationaal paspoort om het te tonen. (CGVS p. 10) U verklaart op normale wijze in het vliegtuig gereisd te hebben, met tickets op uw naam, zonder dat u enige valse documenten gezien heeft. (CGVS p. 9 en 10) Verder verklaart u gecontroleerd te zijn toen u het vliegtuig instapte in Almaty, en nogmaals bij uw vlucht naar Vilnius. (CGVS p. 10) Het Commissariaat-generaal stelt zich ernstige vragen bij uw risicovolle houding. Zo besluit u per vliegtuig, in het bezit van uw eigen internationale paspoort en met vliegtuigtickets op uw naam, het land te ontvluchten, ondanks de strenge controles tijdens vliegtrips, uitgevoerd door de autoriteiten. U stelt dat u wel wist dat u gezocht werd maar dat u uw passeur betaalde en hij zou de rest van de reis regelen. (CGVS p. 23) Uw risicovolle houding, gezien het lot dat u te wachten zou staan indien u gearresteerd zou worden, en de grote en reële pakkans bij het reizen per vliegtuig, is bijgevolg niet in overeenstemming met de vrees die u gekend zou hebben in Kazachstan, hetgeen uw geloofwaardigheid verder ondermijnt.”

Verzoekers brengen hiertegen in dat verzoeker A. L. wel degelijk heeft gereisd met documenten met een andere identiteit. Wanneer hij preciseerde dat hij een ticket gebruikte dat op “zijn naam” stond, zou verzoeker hebben verwezen naar dezelfde naam die op het paspoort stond zodat hij aldus nooit beweerd zou hebben met zijn eigen paspoort gereisd te hebben.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verhoor (zie het verhoorverslag, p. 9-10) het volgende verklaarde:

- *“Werd er gebruik gemaakt van **valse documenten** tijdens uw reis naar België? Dat is mogelijk.*
- *Heeft u **valse documenten** gezien? Nee.*
- *Heeft u gevraagd aan uw passeur of er **valse documenten** waren? Nee.*
- *(...)*
- *Werden uw documenten gecontroleerd toen u het vliegtuig instapte en uitstapte? Ja.*
- *Had u **uw eigen documenten** bij u op dat moment? De passeur gaf ons het in handen tijdens de paspoortcontrole.*
- *Wat gaf hij u in handen? Paspoorten en ticket.*
- *Was het uw ticket, op uw naam? Ja.”*

De verklaring van verzoeker A. L. dat hij geen valse documenten heeft gezien, strookt niet met de bewering van verzoekers als zou er zowel op zijn ticket als op zijn paspoort, een andere naam hebben gestaan dan zijn werkelijke naam.

De Raad is bijgevolg van mening dat het bovenstaande verweer van verzoekers een post-factum verklaring betreft, die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissingen en die derhalve niet wordt aangenomen.

Ook hebben verzoeker A. L. en verzoekster E. L. hierover tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd; de beslissing stelt:

“Zo stelt u dat er tussen Vilnius en België een controle plaatsvond, waarbij de chauffeur documenten liet zien. (CGVS p. 11) Waar deze controle was weet u niet, noch welke documenten er getoond werden. (CGVS p. 11) Uw broer treedt dit verhaal bij en stelt dat de chauffeur uitstapte. (CGVS broer p. 6) Wat de chauffeur precies deed, wist uw broer niet. (CGVS broer p. 6) Echter, uw moeder stelt dat er geen controle voorviel tijdens dit deel van de reis. (CGVS moeder p. 8) Geconfronteerd met de verschillende verklaringen stelt uw moeder dat zij misschien sliep en dat er misschien wel een controle was. (CGVS moeder p. 14) Daarenboven kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur voor in het geval van eventuele controles. (CGVS p. 11 en 12) Aangezien een dergelijke reis een uiterst precaire onderneming en ingrijpende gebeurtenis is en gezien

het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis en mocht tevens verwacht worden dat uw moeder zich herinnert of er al dan niet controles voorvielen of dat zij daarover, indien zij toch zou slapen, geïnformeerd werd. (CGVS p. 9). Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit."

Verzoekers herhalen de verklaring van verzoeker A. L. dat er tussen Vilnius en België een controle plaatsvond en dat zijn broer dit tevens bevestigd heeft. Ze laten tevens gelden dat verzoekster E. L. nooit gezegd heeft dat er geen controle heeft plaatsgevonden, maar dat zij dit niet wist en misschien aan het slapen was en wijzen erop *"dat de weg inderdaad lang is en dat iedereen tijdens de reis op een gegeven ogenblik ingedut is"*.

Aangaande de vaststelling dat verzoekers onwetend zijn over het traject en de organisatie van de reis, erkennen verzoekers dat verzoeker A. L. niet wist langs welke landen ze reisden, maar voeren aan dat dit te wijten is aan het feit dat het de eerste keer was dat ze deze weg namen en verzoeker A. L. vanwege de vermoeidheid en de stress niet noodzakelijk aandachtig was.

Volgens verzoekers heeft verzoeker A. L., en dit in strijd met de motivering in de beslissing, verklaard dat de reis "georganiseerd" was.

Ze wijzen erop dat T. zich had belast met het vinden van een mensensmokkelaar; dat hij en verzoeker A. L. zich op 1 november 2011 met de wagen naar de luchthaven van Almaty hebben begeven; dat ze daar de andere verzoekers terugvonden die er per voertuig met de mensensmokkelaar V. waren geraakt; dat ze met de mensensmokkelaar een vlucht naar Frankfurt hebben genomen en verzoeker A. L. met een internationaal paspoort met valse identiteit reisde; dat ze in Frankfurt een vlucht met bestemming Vilnius hebben genomen; *"dat de verzoekers tijdens de verschillende controles zelf hun document vertoond hebben"*; dat de chauffeur W. hen in Vilnius opwachtte; *"dat een controle tijdens de reis tussen Vilnius en België plaatsgevonden heeft, tijdens dewelke de chauffeur sommige documenten vertoond heeft"*; dat deze reis door V. met hulp van T. werd georganiseerd tegen betaling van 9000 euro.

Verzoekers besluiten dat ze de organisatie van hun reis wel hebben kunnen uitleggen en dat *"hieruit blijkt dat de door de tegenpartij genoteerde tegenstrijdigheden, globaal of afzonderlijk genomen, niet voldoende zijn om de vrezen die verzoekers ten opzichte van Kazachstan regelmatig ervaren aan de orde te stellen (sic)"* (zie het verzoekschrift, p. 9).

Wat betreft de uitleg van verzoekers dat verzoekster E. L. tijdens de reis in slaap gevallen was, merkt de Raad op dat verzoekers zich opnieuw beperken tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, hetgeen niet dienstig is.

Ook hun argumentatie dat verzoeker A. L. niet kan vertellen via welke landen zij gereisd zijn omwille van de stress en vermoeidheid, is niet afdoende, daar van personen die hun land ontvluchten uit vrees voor vervolging, mag worden verwacht dat ze uiterst alert zijn omdat ze op elk moment riskeren te worden tegengehouden door controles.

De commissaris-generaal kwam dan ook terecht tot het besluit dat *"het niet aannemelijk (is) dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis en tevens verwacht (mocht) worden dat uw moeder zich herinnert of er al dan niet controles voorvielen of dat zij daarover, indien zij toch zou slapen, geïnformeerd werd"*, wat ook inderdaad afbreuk doet de geloofwaardigheid van het relaas.

Betreffende de verklaringen van verzoekers over de discriminatie, merkt de commissaris-generaal: *"Deze problemen kunnen omwille van hun niet-systematisch karakter en het feit dat ze geen bedreiging vormen voor uw vrijheid, leven of fysieke integriteit, niet beschouwd worden als vervolging. Daarenboven blijkt het argument van uw broer, namelijk dat er weinig werkmogelijkheden waren, niet in lijn te zijn met jullie verklaringen. Zowel u als uw broer blijken jobs te hebben, respectievelijk hoofdinspecteur bij de burgerlijke stand en distributie-directeur van een cosmeticabedrijf. (CGVS p. 5 en CGVS broer p. 3) Uw broer stelt dat jullie loon niets voorstelde. (CGVS broer p. 11) Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt bovendien dat vertegenwoordigers van minderheidsgroepen in Kazachstan een situatie van relatieve gelijkheid en non-discriminatie beschrijven op het vlak van tewerkstelling in de private sector, op vlak van toegang tot diensten (zoals gezondheidszorg) en in het algemeen maatschappelijke leven. Etnische spanningen of nationalistisch geïnspireerd geweld tegen minderheden zijn zeldzaam en sporadisch en wijzen niet op een groot risico op aanhoudend etnisch geweld in Kazachstan. In het beschikbare rapport wordt verder geen melding gemaakt van andere problemen voor etnische minderheden in het algemeen of voor Kazachen van gemengde origine in het bijzonder. Bovendien*

brengt u geen overtuigende elementen aan die erop wijzen dat u een uitzondering zou zijn. Er kan bijgevolg geen sprake zijn van een actuele en gegronde vrees voor vervolging omwille van uw etnie."

Verzoekers werpen in hun verzoekschrift op dat ze omwille van hun Tataarse/Russische origine, aan sommige discriminaties blootgesteld zijn, *"namelijk wat het werk betreft, maar eveneens in de winkels, in dewelke de verzoekers verklaard hebben dat zij soms beledigingen moesten ondergaan wanneer zij bijvoorbeeld varkensvlees bestelden"*.

Wat betreft de vaststelling van de commissaris-generaal dat de discriminatie niet systematisch is, zodat dit geen bedreiging vormt voor de vrijheid, het leven en de fysische integriteit, voeren verzoekers aan dat de commissaris-generaal een voorwaarde toevoegt aan het Vluchtelingenverdrag alsook de draagwijdte van de door verzoeker ondergane vervolging beperkt.

Verzoekers houden vol dat de beschuldiging van schriftvervalsing en de aanhouding en detentie louter omwille van etnie, als een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag moet worden beschouwd.

Volgens hen worden de vervolgingen die de etnische minderheden in Kazachstan op alle gebieden ondergaan, ook vermeld in de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert; ook zouden de minderheden in werkelijkheid slechts aanspraak kunnen maken op banen die hen enkel toestaan te overleven.

Ze stellen dat de professionele situatie van verzoeker A. L. die van Russische/Tataarse afkomst is, *in casu* bij meer dan één persoon ook kwaad bloed zou hebben gezet. Verzoekers wijzen erop dat verzoeker A. L. immers een promotie had gekregen zodat de valse beschuldigingen dan ook duidelijk tegen hem zijn ingebracht om zijn plaats in te nemen en hem uit te schakelen.

Verzoekers wijzen er opnieuw op dat de bewaker in het ziekenhuis aan verzoeker A. L. had uitgelegd dat hij zich op de verkeerde plaats met de verkeerde herkomst bevond, *"hetgeen met andere woorden betekend dat hij een makkelijke prooi was, aan dewelke men de schuld in de schoenen kon schuiven, aangezien de derde verzoeker geen enkele kennis had die met enige macht bekleed was en van etnische Russische afkomst was"*.

De Raad merkt vooreerst op dat de loutere verwijzing van verzoekers naar hun etnie, niet kan volstaan om hun vrees voor vervolging te bewijzen; deze dient te worden aangetoond aan de hand van concrete elementen waaruit blijkt dat ze louter omwille van hun etnische afkomst, het slachtoffer zijn van vervolgingen.

Waar ze menen dat de commissaris-generaal door te stellen dat de discriminaties waarvan sprake niet systematisch zijn, een voorwaarde toevoegt aan de draagwijdte van het begrip vervolging, benadrukt de Raad dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen.

Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat ze aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Gelet op het feit dat verzoekers niet aannemelijk kunnen maken dat verzoeker A. L. het slachtoffer is van beschuldigingen van schriftvervalsing, ook de aanhouding en detentie niet aannemelijk kunnen maken, is de loutere stelling dat deze feiten als vervolging moeten worden beschouwd aangezien men verzoeker A. L. omwille van zijn etnie wilde uitschakelen, zonder nut.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, is er immers geen reden om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld zoals opgesomd in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag naar waar verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Wat betreft het argument van verzoekers aangaande de werkgelegenheid, merkt de Raad op dat verzoekers nalaten concrete informatie aan te brengen waaruit blijkt dat ze enkel die jobs toegewezen krijgen die hen enkel toestaan om te overleven.

Wat betreft de bewering dat de vervolging van etnische minderheden in Kazachstan ook blijkt uit de informatie welke door de commissaris-generaal werd toegevoegd aan het administratief dossier, stelt de Raad vast dat verzoekers zich beperken tot een selectieve lezing van de informatie. Deze informatie vermeldt immers dat etnische spanningen inderdaad al hebben geleid tot gewelddadige conflicten, maar dat dit echter sporadisch voorkomt en geen risico aantoon van duurzaam etnisch geweld (zie het administratief dossier, UN HRC *"Report of the independent expert on minority issues: Mission to Kazakhstan"* d.d. 1 februari 2010, p. 2-3).

De Raad stelt vast dat verzoekers hun bewering niet kunnen hardmaken aan de hand van eigen objectieve informatie of concrete elementen, noch een poging doen om aan te tonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal steunt, onjuist of gedateerd is.

De Raad bevestigt dan ook de motivering van de commissaris-generaal, waarin gesteld dat: *"vertegenwoordigers van minderheidsgroepen in Kazachstan een situatie van relatieve gelijkheid en non-discriminatie beschrijven op het vlak van tewerkstelling in de private sector, op vlak van toegang tot diensten (zoals gezondheidszorg) en in het algemeen maatschappelijke leven. Etnische spanningen of nationalistisch geïnspireerd geweld tegen minderheden zeldzaam en sporadisch (zijn) en niet (wijzen) op een groot risico op aanhoudend etnisch geweld in Kazachstan. In het beschikbare rapport verder geen melding (wordt) gemaakt van andere problemen voor etnische minderheden in het algemeen of voor Kazachen van gemengde origine in het bijzonder"*.

De Raad stelt bovendien vast dat verzoekers de motivering van de commissaris-generaal aangaande de op het Commissariaat-generaal neergelegde documenten niet betwisten.

Deze wordt dan ook als zodanig door de Raad overgenomen: *"Daarnaast kon u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben. Zo kon u geen enkel tastbaar bewijs voorleggen van het feit dat u verdacht werd van schriefvervalsing, noch enig bewijs betreffende het mogelijks ingesteld onderzoek. Daarenboven kunnen de documenten die u wel voorlegt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw moeder en broer, het diploma van uw broer, uw schoolcertificaat en diploma bewijzen op voldoende wijze jullie identiteit en opleiding hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. Uw werkbadge stelt enkel uw tewerkstelling vast, maar vormt geen (begin van) bewijs van de problemen die u verklaart gehad te hebben in uw thuisland. De pagina met de afbeelding van de identiteitskaart van uw vriend T. vormt eveneens geen indicatie van uw problemen. U stelt dat uw vriend een handgeschreven verklaring en een foto van zijn identiteitskaart opstuurde maar dat er problemen waren met de post waardoor u enkel een kopie heeft van deze foto. (CGVS p. 7)"*.

Verzoekers lieten per aangetekend schrijven van 22 januari 2013 aan de Raad een document toekomen, niet gesteld in de taal van de rechtspleging en niet vertaald. Er wordt in de brief ook geen enkele duiding gegeven betreffende dit stuk.

Ter terechtzitting wordt een vertaling ervan neergelegd.

De Raad stelt vast dat het bedoeld document niet gesteld is in de taal van de rechtspleging, niet voorzien is van een "voor eensluidend verklaarde vertaling" naar de taal van de rechtspleging zoals vereist in artikel 8 van het Koninklijk Besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Er wordt ter zitting omtrent de inhoud van dit document geen enkele duiding gegeven.

Ook wordt niet verklaard waarom dit stuk niet eerder in de loop van de procedure kon worden voorgelegd, zoals voorzien in artikel 39/76 van de vreemdelingenwet.

De Raad neemt dit stuk derhalve niet in overweging.

Verzoekers lieten per aangetekend schrijven van 29 januari 2013 aan de Raad nog een kopie toekomen van de omslag waarmee voorgaand stuk hen zou zijn toegestuurd.

De Raad stelt vast dat dit stuk werd toegestuurd na het sluiten van de debatten op 23 januari 2013.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoekers geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetbepalingen.

Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissingen op een correcte wijze genomen en gemotiveerd zijn. Naast een uiteenzetting van de asielmotieven door verzoekers zelf aangevoerd tijdens hun verhoor op het Commissariaat-generaal, bevatten de bestreden beslissingen gedetailleerde overwegingen die deze afdoende motiveren.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE